

Največji slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah -
Velja za vse leto ... \$3.50
Za pol leta \$2.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian daily
- in the United States:
Issued every day except Sundays
and Legal Holidays.
50,000 Readers

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 303. — ŠTEV. 303.

NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 27, 1917. — ČETRTEK, 27. DECEMBRA, 1917.

VOLUME XXV. — LETNIK XXV.

Predsednik Wilson je prevzel kontrolo nad železnicami.

PREDSEDNIK WILSON SE JE ODLOČIL SPREJETI V PETFK DNE 28. DECEMBRA V LAST IN KONTROLU VSE AMERIŠKE ŽELEZNICE. — GLAVNI RAVNATELJ ŽELEZNIC ZA ČAS VOJNE BO ZAKLADNIŠKI TAJNIK MCADOO. — NEMŠKI CESAR NI STAVIL NIKAKE MIROVNE PONUDBE. — SPRVA SE JE DOMNEVALO, DA SE BO POSLUŽIL CESAR POSREDOVANJA NEVTRALNIH NARODOV, TODA V WASHINGTONU NI DOSPELO NOBENO POROČILO O KAKI NEMŠKI MIROVNI PONUDBI.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 27, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 26. decembra. — Predsednik Wilson je nocoj formalno naznani, da je sklenil, v petek o poldne, dne 28. decembra, sprejeti v svojo last vse ameriške železnice ter prevzeti nad njimi kontrolo.

Vse to se bo izvršilo potom vojnega tajnika.

Glavni ravnatelj železnic bo William McAdoo, zakladniški tajnik.

Tako je določeno v proklamaciji, katero je izdal noč predsednik Wilson.

Avtoriteta, da prevzame železnice, se daje predsedniku s postavo kongresa, ki je bila sprejeta dne 29. avgusta 1917 in ki se glasi v odstavku:

Predsednik ima v času vojne pravico potom vojnega tajnika prvezeti posest ter se polastiti kontrole kateregakoli sistema ali sistemov transportacije ali kakega dela teh in da uporabi te sisteme kot se mu zdi primerno za transportacijo vojakov, vojnega materijala in opreme ali za vsak drug namen, ki je zvezan s tem in ki je mogoče potreben ali zaželjiv.

Veliko problemov v zvezi z zaplenjenjem železnice bo treba rešiti predno bo mogoče uveljaviti celo postavo.

Čas, ki bo potekel med sedanjim ter konferenco z zastopniki železnice, bo najbrže posvečen rešitvi teh problemov in teh težkoč. Eden najbolj važnih problemov je — kompenzacija, katero se namerava dati železniškim družbam na njih lastnino.

Treba bo nadaljne zakonodajne akcije predno se bo rešilo probleme, ki so v zvezi s tem.

Pri bodoči konferenci je vрjetno, da bodo načelniki železnic zahtevali od vlade povračila kot je znašal njih čisti dobiček leta 1915.

Glasi se, da je vlada pripravljena določiti kompenzacijo na podlagi čistega dobička zadnjih petih let.

Mogoče pa je tudi, da bodo dosegli kompromis.

Ker so sedaj velike težkoče glede vodstva železnice, se domneva, da se bodo sprijaznili lastniki železnic z vladnim obratovanjem njih prog za čas vojne.

Na isti način bo treba rešiti tudi zahteve železniških uslužbenih bratovščin za povečanje plače, se predno se bo javno proklamiralo vladno kontrolo železnice.

Iz avtentičnih virov so dospele informacije, da hočejo nuditi železniške bratovščine predsedniku svojo pomoč glede načrta obratovanja železniških prog.

Domnevajo, da bi se v slučaju, da bi bila zvezna vla, da proti povišanju plače in sicer ne proti tako velikemu povišanju 40 odstotkov kot ga zahtevajo železničarji.

Kot pogoj za tako poboljšanje pa bi zahteval predsednik od železniških bratovščin, da javno pojasnijo svoje stališče.

Če bo predsednik Združenih držav sklenil, da prevzame vladno kontrolu železnice, bo najbrže sprejeti postava, s katero se jamči delničarjem železnic sedanje dividenude.

Washington, D. C., 26. decembra. — Klub poročilom iz Nemčije, da je nemški cesar hotel staviti včeraj mirovne ponudbe, in sicer s posredovanjem nekega nevtralnega naroda, vendar ni sprejel državnih departement nikakega sporočila slične vsebine.

Vsa dohajajoča kabelska poročila so skrbno premostili, a do zadnje ure na večer niso sprejeli nobenega tozadevnega sporočila.

Javno dajejo izraza mnenju, da je vprizorila nemška vlada svoje "mirovno gibanje" v glavnem za svojo "domačo uporabo".

Eden izmed uradnikov, ki bi bil prvi informiran glede sprejema kakega važne diplomatične poslanice, je izjavil:

V tem času bi vedeli iz inozemstva, če bi katerekoli vrste protokol predložili katerikoli izmed nevtralnih držav v Evropi. Dosedaj ni došlo v naše roke ničesar, kar bi bilo temu slično. To izgleda kot kak velik bluf.

Ničče ni misil, da bi predložila Nemčija nekaj, kar bi bilo resno sprejemljivo za katerokoli izmed zavezniških držav. Domnevali pa so, da se bo zgodilo nekaj, vsled česar bi vladarja obet centralno-zavezniških držav zamogla stopiti pred svoje narode s prav posebnim zatrjevanjem, da sta oba skušala napraviti mir in da leži cela odgovor-

Avstrijski vojaki na Francoskem.

Nemci prevzajo Avstrije na francosko bojišče. — V kratkem se bo pridela velika ofenziva, — Francoski pripravljeni.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 27, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 26. dec. — Oficijalna poročila, ki so prišla tu, namaznamajo, da Nemci zbirajo na zapadni fronti čete ter se pripravljajo na napad ali na francoske ali pa na angleške postojanke. Med njimi se nahajajo tudi avstrijsko-ogrške čete.

Približno število sovražnih divizij na belgijsko-francoskih bojiščih ni bilo naznano, toda vojaški izvedeni so danes izjavili, da je navzicle nasprotujocim se poročilom dovolj povoda, da se domnevava, da so se Nemci pripravili na velikanski udarec in da vsak dan pričakujejo ofenziva.

Nekateri častniki so izjavili, da smatrajo položaj za zelo važen in vrnivši se armadni izvedeni so poročali, da francoske čete z veliko napetostjo pričakujejo sovražnega sunca. Višji častniki so izrazili mnenje, da bo nemška ofenziva zelo silna in dolga, kot je bilo obupno prizadevanje, da bi zavzeli Verdun, katerega usoda je visela na tehnici več mesecov.

Zatrdijo se, da bo Nemčija zato novo ofenzivo bolj pripravljena, kot pa je bila tedaj, ko je prestolonaslednik napel vse sile pri Verdunu, in sicer zato, ker na vzhodni fronti nima obstrukcije, ker je Rusija dejansko izven vojne in ker so Nemci, kakor se domneva, prepeljali z zapadne fronte več del najboljših čet izmed 147 divizij vojaštva, katerega so držali na vzhodu predno je bil strmoglavljen v Rusiji Kerenski.

Da se je napad zakasnil, je po mnenju izvedencev vzrok bolj ta, ker je težavno prepeljati velikanske vojaške zaloge na francosko-belgijsko bojišče, kot pa vojaštvu in mislijo, da so večji del težkih topov in vojnega materialja spravili z ruske bojišča. Nemško poveljstvo je prikrivalo kraj nameravanega napada, toda tukajšnji častniki, ki opirajo svoje mnenja na poročila iz Evrope, misljijo, da bo napad vprizoren na Francoze, ker Nemci sami misljijo, da so angleške postojanke v Flandriji premično utrjene, da bi se moglo opraviti še nadaljnje morjenje v tem času.

Nekateri častniki so izrazili mnenje, da bo prestolonaslednik vodil nove operacije in sicer, da bo zopet dosegel ugled, katerega je izgubil pred Verdunom in da bi stekel vojaško slavo, katera ni mogel dobiti, odkar se je vojna pridela.

Da se je napad zakasnil, je po mnenju izvedencev vzrok bolj ta, ker je težavno prepeljati velikanske vojaške zaloge na francosko-belgijsko bojišče, kot pa vojaštvu in mislijo, da so večji del težkih topov in vojnega materialja spravili z ruske bojišča. Nemško poveljstvo je prikrivalo kraj nameravanega napada, toda tukajšnji častniki, ki opirajo svoje mnenja na poročila iz Evrope, misljijo, da bo napad vprizoren na Francoze, ker Nemci sami misljijo, da so angleške postojanke v Flandriji premično utrjene, da bi se moglo opraviti še nadaljnje morjenje v tem času.

Komaj eno uro prej je cesarjev poseben vlak odpeljal iz postaje,

ki je bila od več bomb deloma poščrena. Del železniškega tira je bil razdeljan in zveza proti severu odrezana.

Nekateri častniki so izrazili mnenje, da bo prestolonaslednik vodil nove operacije in sicer, da bo zopet dosegel ugled, katerega je izgubil pred Verdunom in da bi stekel vojaško slavo, katera ni mogel dobiti, odkar se je vojna pridela.

Da se je napad zakasnil, je po mnenju izvedencev vzrok bolj ta, ker je težavno prepeljati velikanske vojaške zaloge na francosko-belgijsko bojišče, kot pa vojaštvu in mislijo, da so večji del težkih topov in vojnega materialja spravili z ruske bojišča. Nemško poveljstvo je prikrivalo kraj nameravanega napada, toda tukajšnji častniki, ki opirajo svoje mnenja na poročila iz Evrope, misljijo, da bo napad vprizoren na Francoze, ker Nemci sami misljijo, da so angleške postojanke v Flandriji premično utrjene, da bi se moglo opraviti še nadaljnje morjenje v tem času.

Nekateri častniki so izrazili mnenje, da bo prestolonaslednik vodil nove operacije in sicer, da bo zopet dosegel ugled, katerega je izgubil pred Verdunom in da bi stekel vojaško slavo, katera ni mogel dobiti, odkar se je vojna pridela.

Da se je napad zakasnil, je po mnenju izvedencev vzrok bolj ta, ker je težavno prepeljati velikanske vojaške zaloge na francosko-belgijsko bojišče, kot pa vojaštvu in mislijo, da so večji del težkih topov in vojnega materialja spravili z ruske bojišča. Nemško poveljstvo je prikrivalo kraj nameravanega napada, toda tukajšnji častniki, ki opirajo svoje mnenja na poročila iz Evrope, misljijo, da bo napad vprizoren na Francoze, ker Nemci sami misljijo, da so angleške postojanke v Flandriji premično utrjene, da bi se moglo opraviti še nadaljnje morjenje v tem času.

Nekateri častniki so izrazili mnenje, da bo prestolonaslednik vodil nove operacije in sicer, da bo zopet dosegel ugled, katerega je izgubil pred Verdunom in da bi stekel vojaško slavo, katera ni mogel dobiti, odkar se je vojna pridela.

Da se je napad zakasnil, je po mnenju izvedencev vzrok bolj ta, ker je težavno prepeljati velikanske vojaške zaloge na francosko-belgijsko bojišče, kot pa vojaštvu in mislijo, da so večji del težkih topov in vojnega materialja spravili z ruske bojišča. Nemško poveljstvo je prikrivalo kraj nameravanega napada, toda tukajšnji častniki, ki opirajo svoje mnenja na poročila iz Evrope, misljijo, da bo napad vprizoren na Francoze, ker Nemci sami misljijo, da so angleške postojanke v Flandriji premično utrjene, da bi se moglo opraviti še nadaljnje morjenje v tem času.

Nekateri častniki so izrazili mnenje, da bo prestolonaslednik vodil nove operacije in sicer, da bo zopet dosegel ugled, katerega je izgubil pred Verdunom in da bi stekel vojaško slavo, katera ni mogel dobiti, odkar se je vojna pridela.

Da se je napad zakasnil, je po mnenju izvedencev vzrok bolj ta, ker je težavno prepeljati velikanske vojaške zaloge na francosko-belgijsko bojišče, kot pa vojaštvu in mislijo, da so večji del težkih topov in vojnega materialja spravili z ruske bojišča. Nemško poveljstvo je prikrivalo kraj nameravanega napada, toda tukajšnji častniki, ki opirajo svoje mnenja na poročila iz Evrope, misljijo, da bo napad vprizoren na Francoze, ker Nemci sami misljijo, da so angleške postojanke v Flandriji premično utrjene, da bi se moglo opraviti še nadaljnje morjenje v tem času.

Nekateri častniki so izrazili mnenje, da bo prestolonaslednik vodil nove operacije in sicer, da bo zopet dosegel ugled, katerega je izgubil pred Verdunom in da bi stekel vojaško slavo, katera ni mogel dobiti, odkar se je vojna pridela.

Da se je napad zakasnil, je po mnenju izvedencev vzrok bolj ta, ker je težavno prepeljati velikanske vojaške zaloge na francosko-belgijsko bojišče, kot pa vojaštvu in mislijo, da so večji del težkih topov in vojnega materialja spravili z ruske bojišča. Nemško poveljstvo je prikrivalo kraj nameravanega napada, toda tukajšnji častniki, ki opirajo svoje mnenja na poročila iz Evrope, misljijo, da bo napad vprizoren na Francoze, ker Nemci sami misljijo, da so angleške postojanke v Flandriji premično utrjene, da bi se moglo opraviti še nadaljnje morjenje v tem času.

Nekateri častniki so izrazili mnenje, da bo prestolonaslednik vodil nove operacije in sicer, da bo zopet dosegel ugled, katerega je izgubil pred Verdunom in da bi stekel vojaško slavo, katera ni mogel dobiti, odkar se je vojna pridela.

Da se je napad zakasnil, je po mnenju izvedencev vzrok bolj ta, ker je težavno prepeljati velikanske vojaške zaloge na francosko-belgijsko bojišče, kot pa vojaštvu in mislijo, da so večji del težkih topov in vojnega materialja spravili z ruske bojišča. Nemško poveljstvo je prikrivalo kraj nameravanega napada, toda tukajšnji častniki, ki opirajo svoje mnenja na poročila iz Evrope, misljijo, da bo napad vprizoren na Francoze, ker Nemci sami misljijo, da so angleške postojanke v Flandriji premično utrjene, da bi se moglo opraviti še nadaljnje morjenje v tem času.

Nekateri častniki so izrazili mnenje, da bo prestolonaslednik vodil nove operacije in sicer, da bo zopet dosegel ugled, katerega je izgubil pred Verdunom in da bi stekel vojaško slavo, katera ni mogel dobiti, odkar se je vojna pridela.

Da se je napad zakasnil, je po mnenju izvedencev vzrok bolj ta, ker je težavno prepeljati velikanske vojaške zaloge na francosko-belgijsko bojišče, kot pa vojaštvu in mislijo, da so večji del težkih topov in vojnega materialja spravili z ruske bojišča. Nemško poveljstvo je prikrivalo kraj nameravanega napada, toda tukajšnji častniki, ki opirajo svoje mnenja na poročila iz Evrope, misljijo, da bo napad vprizoren na Francoze, ker Nemci sami misljijo, da so angleške postojanke v Flandriji premično utrjene, da bi se moglo opraviti še nadaljnje morjenje v tem času.

Nekateri častniki so izrazili mnenje, da bo prestolonaslednik vodil nove operacije in sicer, da bo zopet dosegel ugled, katerega je izgubil pred Verdunom in da bi stekel vojaško slavo, katera ni mogel dobiti, odkar se je vojna pridela.

Da se je napad zakasnil, je po mnenju izvedencev vzrok bolj ta, ker je težavno prepeljati velikanske vojaške zaloge na francosko-belgijsko bojišče, kot pa vojaštvu in mislijo, da so večji del težkih topov in vojnega materialja spravili z ruske bojišča. Nemško poveljstvo je prikrivalo kraj nameravanega napada, toda tukajšnji častniki, ki opirajo svoje mnenja na poročila iz Evrope, misljijo, da bo napad vprizoren na Francoze, ker Nemci sami misljijo, da so angleške postojanke v Flandriji premično utrjene, da bi se moglo opraviti še nadaljnje morjenje v tem času.

Nekateri častniki so izrazili mnenje, da bo prestolonaslednik vodil nove operacije in sicer, da bo zopet dosegel ugled, katerega je izgubil pred Verdunom in da bi stekel vojaško slavo, katera ni mogel dobiti, odkar se je vojna prid

GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Ustanovljena leta 1898.

Glavni urad v ELY, MINN.

Inkorporirana leta 1900.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL RCVANŠEK, Box 251, Conemaugh, Pa.
 Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain,
 Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik Neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salida,
 Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUŽE, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill.

IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.

JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI GDBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.

MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

FRANK ŠKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver,
 Colo.

FRANK KOCHEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikači se uradnih zaev, kakor tudi denarne
 odšiljatve, naj se pošijejo na glavnega tajnika Jednote, vas pri-
 tožbe pa na predsednika porotnega odbora.Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne boste
 osmislili.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop.

Jednota posluje po "National Fraternal Congress"
 lesvici.V blagani ima nad četrt milijona dolarjev; bolniških pod-
 por, poškodb in smrtnin je že izplačala do
 1,300,000.00 dolarjev.Bolniška podpora je centralizirana, vsak opravičen bolnik
 si je svest da dobri podporo, kadar jo potrebuje.Društva Jednote se nahajajo po več naprednih slovenskih
 naselbinah, tam, kjer jih še ni, priporočamo ustanovitev
 novih; društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

Za nadaljnja pojasnila se je obrniti na glavnega tajnika.

VAŽNO NAZNANJE.

—ooo—

Kot znano vsakemu, stane Glasilo za vsakega člana 50
 centov na leto.

Dnevnik Glas Naroda pa stane \$3.50. Članom Jugoslovenske Katoliške Jednote, ki so naročeni tudi na dnevnik, se pripisuje omenjenih 50 centov k naročnini.

Tajniki so obenam tudi pooblaščeni pobirati naročni-
 no za Glas Naroda.Pri plačevanju naročnine za dnevnik je treba pove-
 dati, če je dotedčni član Jednote ali ne.To se nam je zdelo potrebno pojasniti, ker se še zad-
 nji čas dogajajo slučaji nerazumljevanja in napačnega tol-
 mačenja.Članstvu J. S. K. Jednote veselo novo leto, slavni
 Jugoslovanski Katoliški Jednoti pa še več napredka v
 prihodnjem letu!

Uredništvo Glasila.

—ooo—

Slovenske novice.

—ooo—

Milwaukee, Wis. Buhl, Minn. Frank Kuntz, živec blizu Buhla, je spravil v domačo ledjenico sto dolarjev, kateri so mu pa bili ukradeni. Zapreti je pustil svojega boarderja Francka Cadnika, katerega Frank Merina v bližnjem rega je obdolžil tatvine.

Hibbing, Minn. Pri vpoklicu novicev je na-
 tereno sestro tukaj. Rodom je boren odbor odklonil vse "Av-
 pokojnik iz novomeškega okraja", in sicer: Mike Sarik. Star je bil šele konjaj 30 let. Bil Sam Babič, Mike Vlarišovič, Nick Zoretič, George Muraj, Peter Petrič, Stojan Lastonia, Louis Končič, Simo Dilajla, Bl. Bavrek, C. Covi ter John Tur. Sam Babič se je temu upiral, da bi ne smel iti k vojakom, češ, da je ravno tako dober Amerikanec kot so drugi, toda vsele temu ga niso marali.Sheboygan, Wis. V sredo 5. decembra je dobil
 nenašomo novo državljanico, močno
 na prameko rojak Mihail Skok.

Biwabik, Minn.

Frank Okasič pride pred veliko poroto; obdolžen je, da je dal mladoletnemu alkoholne pijače. Dolži se ga, da je dal dvakrat žganja nekemu fantu, ki vozi pre-
 cem, in sicer proti Buddy in Holmgren po mestu. Fant je bil tako dolg, da je padel v ozadje voza kar \$148, Tony Melhar \$74, Va-
 kšan \$99.45, Stefan poznejši več ur, dokler ni nek po-
 vabil \$102.20, John Kariš še ustavil konj in fant je bil po-
 polnoma izgubljen.

Ely, Minn.

Frank Okasič pride pred veliko poroto; obdolžen je, da je dal mladoletnemu alkoholne pijače. Dolži se ga, da je dal dvakrat žganja nekemu fantu, ki vozi pre-
 cem, in sicer proti Buddy in Holmgren po mestu. Fant je bil tako dolg, da je padel v ozadje voza kar \$148, Tony Melhar \$74, Va-
 kšan \$99.45, Stefan poznejši več ur, dokler ni nek po-
 vabil \$102.20, John Kariš še ustavil konj in fant je bil po-
 polnoma izgubljen.

Naznanila.

Tem potom naznanjam vsem članom in članicam društva sv. Alojzija št. 13 JSKJ v Baggaley, Pa., da se bo za društveno glasilo JSKJ. v januarju pobiralo po 25 centov; zato naj prosim vas, čeprav sobratje, naj to vsako vpošteva, ker tako govorijo pravila.

Vsem oddaljenim članom in članicam naznanjam, da naj se mesečni prispevki pošljajo na bodočega tajnika Ivana Kranjcoveča, Box 156, Whitney, Pa. Vsem članom in članicam JSKJ voščim srečno novo leto!

Frank Jordan, tajnik.

Vsem članom društva sv. Cirila in Metoda št. 16 JSKJ. v Johnstownu, Pa., se tem potom naznanja, da se bo vršila izvanredna seja v nedeljo 30. decembra ob 2. uri popoldne, to je peto nedelje v mesecu. Dolžnost vseh članov je, da se vdeleže gori omenjene seje, ker imamo razmotriti vlasti važnih reči.

Obenem se tudi, kakor je vsketu znano, vrši volitev uradnikov za prihodnje leto 1918. Vaša dolžnost je, da si izvolite dobre in sposobne uradnike, ki niso v uradu samo za čast, ampak tudi za napredek društva. Letos je društvo lepo napredovalo in želim, da bi še bodoče leto.

Vsi taisti, kateri morajo še prispevati redne ali izvanredne prispevke, se opozarjajo, da to storijo do prihodnje nedelje.

Voščim vsem članom in članicam srečno Novo leto.

Gregor Hreščak, tajnik.

Društvo sv. Jožefa št. 45 JSKJ. v Indianapolisu, Ind., je imelo 9. decembra svojo letno sejo, pri kateri se je vršila volitev novega odbora za leto 1918. Izvoljeni so slednici:

Predsednik Tony Gerbajs, podpredsednik Anton Struna, I. tajnik Louis Rudman, II. tajnik Tony Rudman, blagajnik Jos. Gačnik, zapisnikar Louis Medvešček, nadzorni odbor: Anton Bersnik, Martin Mavšar in Frank Deželan; reditelj Matija Turk; poslaneč Anton Rodel; zastavonoš društvene zastave: Frank Gradiša, John Deželand in George Hribenik, za narodno zastavo pa Mihail Krips.

Ob tej priliki se vabijo vsi člani, da se vdeležijo prihodnje seje dne 13. januarja. Pri tej seji se bo vsakdo izkročno prepričal o društvenem poslovanju, ker bodo te slišali celoletne račune.

Bratski pozdrav vsem članom in članicam JSKJ.

Louis Rudman, tajnik.

Izguba podmorskih čolnov.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 27, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Zeneva, Švica, 23. decembra. — Kruppi so pred kratkim štirikrat povečali svoje pomorske naprave v Kielu, kakor pravi poročilo iz Berlina paom Berna v Švici.

To se je zgodilo in prošnjo nemške vlade z namenom, da se zgradijo in nadomestijo izgube podmorskih čolnov, ker so bile (izgubljene), kakor pravi poročilo, večje kot pa jih priznava nemška administrativna.

VABILO

na
 PLESNO VESELICO,
 katero priredi

DR. SV. PETRA IN PAVLA
 št. 35 JSKJ. v Lloydell, Pa.,
 dne 31. decembra.

Pričetek točno ob 6. uri zvečer.
 Vstopina \$1.25.

Pričetki so vsi rojaki iz tujine, na-
 dežela in naselbine v okolice, da
 bi se polnoštevilno vdeležili
 naše letne veselice. Svirala bode
 izvrstna godba. Za dober prigre-
 zek in sveče pivo bo skrbel v to
 izvoljeni odbor.

Opozorjam člane v bližini, da
 se morajo vdeležiti to veselico;
 kateri ne pride, mora plačati
 \$1.25 v društveno blagajno.

John Jerab, tajnik.
 (224-27-12)

MESEČNI PREGLED MED DRUŠTVI IN JEDNOTE.
 Za november 1917.

	1.	261.60	130.10	4.42	22.10 1.00	419.22	120.00	120.00
2.	229.19	166.55	4.56	22.80	2.05	425.15 392.15	134.00	526.15
3.	102.84	56.75	1.86	9.30		170.75	42.00	42.00
4.	65.92	46.75	1.44	7.20	0.75	122.06 500.00	81.00	581.00
5.	62.30	39.00	1.16	5.80		108.26	49.00	49.00
6.	29.89	36.55	0.86	4.30		71.60	900	9.00
9.	267.69	147.80 0.75	5.12	25.60 4.00	0.25	451.21 1000.00	312.00	1312.00
11.	46.23	23.80	0.86	4.30		75.19	64.67	64.67
12.	94.37	56.00	1.78	8.90		161.05		
13.	105.48	76.00	2.20	11.00 1.00		195.68	39.67	39.67
14.	47.79	22.10	0.84	4.20		74.93	114.00	114.00
15.	101.78	58.65	1.98	9.90		172.31	68.00	68.00
16.	125.54	109.70	3.00	15.00 3.00		256.24	184.00	184.00
17.	21.92	12.75	0.32	1.60		36.59		
18.	249.88	153.85	5.14	25.70		434.57	119.13	119.13
19.	139.50	94.50	2.78	13.90 1.00	0.25	251.93	50.00	50.00
20.	90.57	64.95	1.90	9.50		166.92 500.00	195.00	695.00
21.	111.28	61.10 3.75	2.04	10.20	0.25	188.62	10.00	10.00
22.	127.80	57.80	2.06	10.30 1.00		198.96	47.00	47.00
25.	173.01	108.95	3.24	16.20 1.00		302.40	198.00	198

Pijančeva hči.

Povest. — Spisal I. Mohorov.

(Nadaljevanje).

III.

Pri Zabregarjevih je bilo pred kar edne dneve domov.

"Ljubil jo je pa res", so dejali nača je skoro vsaki dan mislila vaščani. "Revež ne ve, kako bi se nazaj v tiste dneve, ko je vladala potolail. Zato piše, da bi pozavili na hiši njena rajna mamica in žil.

njo sreča in blagor. Danes ji je In prav so imeli vaščani, zakaj stopilo vse to iznova pred oči in Zabregarjeva moč je bila pri končni.

začutila je, da so začne z današnjim dnevom zopet staro, mirno življenje. Poznala je svojega očeta, da ni hudočen, vedela je edina nača, kako je bil nedkaj dober in kako je postal potem ne-

srečen in vsele nesreče padal, pa-

dal brez konca. Tako bo zdaj zopet, zopet isto mirno življenje. In vendar, ko je pogledala v bodočnost, si ni želela tega življenja več; kaj vse lepšega je rojilo v njeni glavi. Pritisnila je vroče čelo k oknu in se zagledala v jas-

ni dan ter usta so ji ponavljala njegovo ime in njeni duši mu je avrskajoča šla naproti, njenu, ka-

teremu je dala ključ do njenega sreca...

"Mamica, da ti veš, kako sem srečna!" sepetala je in težko ji je bilo, da je ni, da bi ji razkrila vse, kar jo skribi, veseli, kar upa brez konca in kraja. Videla je pred seboj materino postavo —

starci in mladi, zakaj lepo je na svetu, ko vstaja zemlja iz davnih zimskih grobov ter se kiti s vetrojem, kakor neveste na poročni dan. Zabregarjevi in Zormanovi so bili praznovani lepo Velikonoč. Franica in Peter, katera sta se imela poročiti takoj po Velikonoči, sta bila v veselje starih;

slopih pri Zormanu nisi slišal drugač kot vriskanje in pri Zabregarju ni utiknilo petje tja do pozne noči.

To je bila prislo pa tako. Za-

bregar je bil upustil popolnomo pijači in domačini so z veseljem videči, kaj vse premore človek, če ima trdno voljo. In bili so zadovoljni, zakaj dober človek ne želi slabega svojemu bližnjiku.

Zgodilo se je tedaj, da je ne-

kega dne začepeno pogledal starci Zorman Zabregarja v svoji hiši.

"Bog te živi, Boštjan, vendar enkrat pri nas!"

"Hm, dober dan! Vidiš, Zor-

man, rekel sem si, ker sem že pred vratimi, pa vstopim. Saj samo sosedi, pa bi se ne poznali!"

"Imaš prav", pritaknil je Zor-

man z glasom, ki je hotel reči:

"Nekdaj si drugače mislil."

"Glej spaka, dejal sem si, Zor-

man je dober človek, pa ti si se-

mu nekaj zameril, pomiriti se pa

vendar mora Ž njiju; če ne — Že

Bog ti ne odpusti, če ti on ne!"

"Pojdil no, Boštjan, to je že vse pozbaveno!"

"Če je tako, pa naj bo Že tisto,

ko sem rekel, da svoje hčere ne

dam!"

"To je pametno govorjeno!

Bog te živi, Boštjan!"

Stara sta si stiskala roke. Med-

tem je vstopil Peter.

"Glej no, Peter, kdo pa ti je

dal tak šopek?" ga vpraša Za-

bregar.

"Vasa Franica!"

"Tako-o-o!"

"Kaj se hoste pačili! Mislite,

da mi ni povedala, kako ste jo

prijetili zaradi mene in vas je —

"Ugnala me je, res ugnala; pa

mi ni žal!"

Zorman je bil medtem primesel

vina, in ko je vstopila Franica, po-

katero je bil odvihral Peter, v so-

bo, napomnila se je, da je veselja ter

radostnih kljuev. Dasi se ga je bil

Zabregar ta dan tako načel, da

je s hripavim glasom preplasil

vse vrane na polju, zameril mu

ter zajokala vprito njo. Potem jo je objela, pritisnila nase in govo-

rlila tako žalostno:

"Dete, ubogo dete moje!"

Tedaj je tudi opazila, da je oče

ves drug kot prej. Postajal je tu-

di on nekam star, žibek. Delal ni

več, tožil o slabem času, ne-

srečah, kaj vse je, da bo to ved-

no tak. A ni bilo. Dasi je bila

mati, kaj se spomni, objekne oči. Vprašala jo je, kaj ji je; mati pa se je še bolj zamislila

ter zajokala vprito njo. Potem jo

je objela, pritisnila nase in govo-

rlila tako žalostno:

"Dete, ubogo dete moje!"

Tedaj je tudi opazila, da je oče

ves drug kot prej. Postajal je tu-

di on nekam star, žibek. Delal ni

več, tožil o slabem času, ne-

srečah, kaj se spomni, objekne oči. Vprašala jo je, kaj ji je; mati pa se je še bolj zamislila

ter zajokala vprito njo. Potem jo

je objela, pritisnila nase in govo-

rlila tako žalostno:

"Dete, ubogo dete moje!"

Tedaj je tudi opazila, da je oče

ves drug kot prej. Postajal je tu-

di on nekam star, žibek. Delal ni

več, tožil o slabem času, ne-

srečah, kaj se spomni, objekne oči. Vprašala jo je, kaj ji je; mati pa se je še bolj zamislila

ter zajokala vprito njo. Potem jo

je objela, pritisnila nase in govo-

rlila tako žalostno:

"Dete, ubogo dete moje!"

Tedaj je tudi opazila, da je oče

ves drug kot prej. Postajal je tu-

di on nekam star, žibek. Delal ni

več, tožil o slabem času, ne-

srečah, kaj se spomni, objekne oči. Vprašala jo je, kaj ji je; mati pa se je še bolj zamislila

ter zajokala vprito njo. Potem jo

je objela, pritisnila nase in govo-

rlila tako žalostno:

"Dete, ubogo dete moje!"

Tedaj je tudi opazila, da je oče

ves drug kot prej. Postajal je tu-

di on nekam star, žibek. Delal ni

več, tožil o slabem času, ne-

srečah, kaj se spomni, objekne oči. Vprašala jo je, kaj ji je; mati pa se je še bolj zamislila

ter zajokala vprito njo. Potem jo

je objela, pritisnila nase in govo-

rlila tako žalostno:

"Dete, ubogo dete moje!"

Tedaj je tudi opazila, da je oče

ves drug kot prej. Postajal je tu-

di on nekam star, žibek. Delal ni

več, tožil o slabem času, ne-

srečah, kaj se spomni, objekne oči. Vprašala jo je, kaj ji je; mati pa se je še bolj zamislila

ter zajokala vprito njo. Potem jo

je objela, pritisnila nase in govo-

rlila tako žalostno:

"Dete, ubogo dete moje!"

Tedaj je tudi opazila, da je oče

ves drug kot prej. Postajal je tu-

di on nekam star, žibek. Delal ni

več, tožil o slabem času, ne-

srečah, kaj se spomni, objekne oči. Vprašala jo je, kaj ji je; mati pa se je še bolj zamislila

ter zajokala vprito njo. Potem jo

je objela, pritisnila nase in govo-

rlila tako žalostno:

"Dete, ubogo dete moje!"

Tedaj je tudi opazila, da je oče

ves drug kot prej. Postajal je tu-

di on nekam star, žibek. Delal ni

več, tožil o slabem času, ne-

srečah, kaj se spomni, objekne oči. Vprašala jo je, kaj ji je; mati pa se je še bolj zamislila

ter zajokala vprito njo. Potem jo

je objela, pritisnila nase in govo-

rlila tako žalostno:

"Dete, ubogo dete moje!"

Tedaj je tudi opazila, da je oče

ves drug kot prej. Postajal je tu-

di on nekam star, žibek. Delal ni

več, tožil o slabem času, ne-

srečah, kaj se spomni, objekne oči. Vprašala jo je, kaj ji je; mati pa se je še bolj zamislila

ter zajokala vprito njo. Potem jo

je objela, pritisnila nase in govo-

rlila tako žalostno:

"Dete, ubogo dete moje!"

Tedaj je tudi opazila, da je oče

ves drug kot prej. Postajal je tu-

di on nekam star, žibek. Delal ni

več, tožil o slabem času, ne-

srečah, kaj se spomni, objekne oči. Vprašala jo je, kaj ji je; mati pa se je še bolj zamislila

ter zajokala vprito njo. Potem jo

je objela, pritisnila nase in govo-

rlila tako žalostno:

"Dete, ubogo dete moje!"

Tedaj je tudi opazila, da je oče

Jan Marija Plojhar.

Celki spisa Julij Zeyer.

(Nadaljevanje).

"Katarina", je rekel duhovnik in jo sočutno prijal za roko. "Nōčem poiskusiti s kakšno nepotrebno tolazo. Vem, da je vaša bolest tako velika, da mislite, da vas ugonobi, in kdor bi vam jo hotel olajšati, ta bi vas le dražil in žalil. Uteho daja samo Bog. Najdete jo kdaj pozne sami, kadar se bo to njemu zdele prav. Sedaj ne preostane drugega nego jok in še eno: klic k njemu, ki velej usliši."

Katarina se ni ganila.

Torej tudi don Clemente jo tolaži s tem, da se sčasoma pomiri. Tudi on, ki je toliko trpel, je bil podoben drugim! Nihče ni mogel razumeti, da ji to povzroča največjo grozo, to počasno ozdravljenje. Ah, pozabila naj bi! Ta zakon pride se sprejelo vse človeštvo in ljudje so zanj hvalježni! Nagloma je vstala.

"Zdržite našu pred Bogom, don Clemente", je rekla. Oprijela se je te posvečene veze, ki bi ji dala pravico, da ostane pri njej. — "Kar Bog zdrži", si je šepetal pa ni dokončala stavka. "Ne ljudej in nobena moč usode tegu razdrži", se je ozvalo v njeni zavesti.

"Vedite me torej k svojemu ženu", je rekel duhovnik in vstal.

Katarinu bledi obraz je zardel. Duhovnik je stal že takoj pripravljen, da jo zdrži z močem, ki si ga je bila izbrala njenega duša, a on, ta moč, ki ga je ljubila, ni vedel doslej še o ničemer in niti misil ni o poroki!

Obotavljač se je postala. Kaj naj reče? V tem so se odprle duri in Jan Marija se je pojival. Odločil se je bil, hotel je oditi, navzli svoji oblubi in hotel čakati Lujigevega odgovora. Ta bi bil lahko neugoden, vrhutega je éutil, da mora preje oditi, ako hoče sploh kdaj, ker čez dan za odhod morda že ne bo imel dosti telesnih sil. Zato je vstal in Franceseo ga je moral skrbno opraviti.

Zvedel je do Suntarella, la je kontesa že vstala in je mogoče zato govoriti.

Dona Clementa stvara ni omenila, bala se mu je o njem povediti; misila je, da je bil duhovnik prišel samo zato, da ga dene v sveto olje, in usmiljenje ji je branilo govoriti bolniku in tem. Vedela je, da je gor po stopnicih — težko je že stopal po njih — in šele pred durimi mu je šepnila: "Don Clemente je šel mimo, videl je konteso na terasi in ona ga je pozvala..." In po teh besedah je odprla duri in odhitele nazaj, po mostovku, da bi skrila svoj jok.

Jan Marija se je nekaj trudno upiral ob podboje, ko je vstopil no, po pozdravu se je zgrudil na bližnji naslanjač. Molčal je. Uganil je, česa Suntarella ni hotela naravnost povedati. Vedel je, da don Clemente ni prišel slučajno, vedel, zakaj je tukaj. "Smatrala me za umirajočega", si je žalosten misil, a precej nato se je posmehjal. Kako je bil aboten! Ali je bilo to pregrešeno? In zakaj naj bi ga sicer smatrali?

"O, zakaj hodiš po stopnicih?" mu je očitala Katarina videč, da težko diha.

Don Clemente mu je podal roko in molčal.

"Ljubezniv ste, da ste prišli", je rekel Jan Marija. "Ali ste vi prosili dona Clementa, naj pride, Katarina?"

"Jaz", je rekla in povesila oči.

Jan Marija je trenotek molčala potem je rekla:

"Sedaj ob koncu svojega življenja ne morem biti lažnik in hincave, ko poprej nikdar nisem bil. Don Clemente, čisljam vaš poklic, čisljam cerkev, toda takoreč dober katoličan nisem, tudi nisem popolnoma veren kristjan. Ne morem si predstavljati Bogata, kar kor učite, čeprav verujem vanj in nikdar nisem domogel žive ljubezni do njega, da si sem hrepel po njem. Ostal mi je abstrakcija Kristusa, ljubim, ker ga razumem. Ljubim ga navdušeno, resodite po tem, kar sem sedaj rekel, je li mogeče, da jaz sprejemem in mi vi podelite ono tolažo, ki ste mi je priseli. Pojimam svetostvo Kristu, sovega telesa kot simbol in kot takšno bi mi bilo krasna, pomembna in velika učeta."

"Pojmite ga torej tako, že ne umete drugače", je sanjavko rekel don Clemente. "Vse, kar je velikega in svetega na zemlji, je prispoljba, in na njenem dnu biva Bog. Absolutno resnično poznaš samo on, ki je sam resnična. Vi ga razberete,

a on vas umre in zato vam bo milostiv. Toda, gospod, nisem prišel zato, da bi pritiskal na vas zaradi svetostva, ki ga niste zahtevali, dasi vam ga, rad podelim, ako se ga čutičte vrednega, čeprav le kot simbola."

"Ali niste prišli zato?" se je pregledal don Jan Marija ter zrl na Katarino. Stopil je za korak bliže k njej.

"Ne", je rekla, "don Clemente je prišel, da naju poroči. Prosila sem ga in on me je uslušal."

"Vi ste ravnali svojevoljno, brez dogovora z ženinom, ne da bi on vedel!" je že čudeč se vprašal don Clemente.

Katarina mu ni odgovorila.

Prijel je za roko Jana Marija, ki je presenečeno onemel. Na njenem dražestnem obrazu se je v usnevu pojavila rdečica, lahka ka kor prva zora.

"Priznala sem ti prej nego tudi meni, da te ljubim", mu je tihko rekla. "A sedaj zoper zahtevam na kar bi bila moralčka, da tudi zahtevaš od mene. Pa kako naj b'čakala? Slišal si dono Pavlino. — Meniš, da ji dovolim, motiti tvoj mir? Misliš, da te pustim od tod?"

"Posvečujem se grobu", je misila v globini duše. "In ti, moje Jane Marija, kitija nevede žrtve mrtvi!" Kako malo so slutili navidi, kdo bega njene misli!

"Sedaj pojdem v Rim. Ostanite z Bogom!" je rekел don Clemente. Globoko ginjen je podal malemu možu roko. Jan Marija je podrla v svoji.

"O, don Clemente", je šepetal Suntarella, "kako, vi hočete tako od tod —"

Jan Marija je ugani.

"Ostanite", je poprosil duhovnika. "Ostane malo z menoj na samem!"

Don Clemente je razumel, je dal roko znamenje in vsi so tisto odšli. —

Ko sta bila sama, je govoril Jan Marija:

"Rekel sem vam, don Clemente, da ne pripadam vernikom. Toda iz mene ne govorji duševna otrplost, ne abotna ošabnost. Obalujem, da se nisem domogel veče, da je nisem iskal z večjo gočnostjo, morda bi bil našel ta izgubljeni zaklad. Rekli ste mi, da mi rade volje podali svetotvrdno, ko bi želeli... Don Clemente, hrepem po tem simboli. Ali sem vreden? Sadite me! Priznam am vse svoje grehe."

"Gоворите, govorite v imenu Boga milosrđenika!"

"Don Clemente, bili so trenotki obupa, ko sem veroval v Boga, a sovražil sem ga, sovražil zato, ker je pristupil krivico zoper one, ki so mi bili neizrecno dragi. Sovražil sem ga zaradi tega, ker je pozabil na ono zemljo, kjer sem se redil, ter jo dal za podnožje tujcem. Ali mi odpusti Bog?"

Don Clemente je odgovoril:

"Bog ni človek. Ta plača sovražstvo s sovražtvom. Bog ve, da ste ogrejte se, predno začnete..."

Trenotek je molčal, potem pa ga morete ljubiti, kadar ga spozname. To sovraštvo je lepše nego ravnodušnost. On vas bolje pozna, nego se poznate vi. On se usmili — Razumen vas. Tudi jaz sem videl, ali je zase konec stavka: 'najnovejši smrtni postelji'."

"Potrebujem", je odvrnil don Clemente. "Primesite razpelo in dve sveci! Potem pokličite zakristana in starega Francesea! Za priči bosta!"

"Priči!" se je čudila Suntarella.

Don Clemente je pritrdil.

"In v tem popijem čašo kave, zato katero se vam zahvaljujem, dobra Suntarella."

Sli so v jedilnico, kjer je don Clemente res popil pol čaše kave. Katarina in Jan Marija sta popila vsaj po poirku, pa nista vedela, kaj pijeta.

Starca se ni mogla iznenediti svojega začudenja. Prižiga je sveča, prinesla razpelo in poklicala princi, ki sta se čudili kakor ona, če mu so jo pozvali. "To je kakor svatba", je majala Suntarella z glavo.

Don Clemente je s kratkimi besedami pojasnil vsem, kaj se izvrši, in je vzel sam, ker stali drugi klati v stebri izpremenjeni, dve blazinice z divana, ter ju položili na tla pred improvizirani altar, kjer sta goreli sveči na vsaki strani krasnega, starega razpela iz slovinovine.

Katarina je bila v tem odprla ebenove omarico ter vzela iz nje zlato nakitje, ki je bilo nekaj najdeno v etruskem grobu in ki ga je poddeloval po Monsignoru Astucciemu. Pokazala ga je donu Clementu.

"Rada bi ugodila rajnikovi želi", je rekla. "Kakor veste, je padel, zaniknil na dan Clementa, pred množico gledal-

sloz. Moja ljubezen do Katarine me je dvignila. Bila je čista, velika in prava. Samo en trenotek je bil, da je kletva izkušnjava pristopila k meni, da me je moja čutnost hotel uteti v stare zanke, toda rešil me je en sam pogled nedolžne Katarine. Don Clemente, tudi v najgloblji svoji propasti mi je bila čistost ideal, po katerem je vpila moja duša. Smem li po tem soditi, da se nisem nikdar do kraja pogreznal v pokvarjenosti?... Don Clemente, to je vse, kar morem izpovedati o sebi... Manjši zmote so se zabrisale v mojem spominu."

Utrjen je obmolknal.

Don Clemente je izpregorivil s tem, sanjavim in slavnostnim glasom:

"Dasi ste blodili, vendar ste se povrnili v dom svojega očeta. — Bog izkušja naše duše, da postanejo vredne one svobode, s katero jih je obdaril. Mi ljudje se spotikanamo: no, če koprimo po Bogu in če ljubimo bližnjega, tedaj smo na pravi poti, ki drži nazaj v neodlžnost. Velik greh je velika osvoboditev, ako pride za njim veliko, pravo, radovoljno kesanje. Vi stopite na prag novega življenja. Stopite mirno v neznanje krajev. — Prizadevali ste se, dvigniti, in Bog vas dvigne. Kdo more vedeti kakšne presoje, kakšni boji nas čakajo tam, predno bomo deležni tiste popolnosti, da nam poreč Bog. Sedaj si ves moj. Toda kdor že tukaj hrepeni po visokih ciljih tisti tamkaj gotovo stopa više in više, dokler ne začari v prvotni slavni, ki jo je v začetku dal duh božji, pa smo jo zatemnili s svojimi grehi. Idite v miru v novo bočnost, polno tajnosti in nade, ljubezen naj vas vodi, božje usmiljenje naj vas krepi!"

Jan Marija mu je zrl v oči, katerih je plamenelo veliko, sveto navdušenje, mir in pokoj sta se mu polastila duše, kakov se bi bil zgodil edenček. Sklonil je glavo in pol nezavednemu je tih otrošku molitev, kakov se je bi učil nekdaj v Havranicah, kipela z novim ponomenom iz ust.

Don Clemente je molil pri njem in mu dal odvezo. Potem je odprl duri. Vsi so vstopili ter poklekli. in don Clemente je previdebil bolnika.

(Konec prihodnjih).

Boji v Sibiriji.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 27, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Peking, Kitajska, 25. decembra.

Transsibirska železница je bila pri Irkucku pretrgana, kjer so boljševiki porušili tovarne za lokomotive.

Na več krajih v Sibiriji se vrše med boljševiki in njihovimi pristaši ter ostajam udani.

Math. Hitti, Camp Funston, Kasas.

NAZNANILLO IN ZAHVALA.

Tužnim srcem naznavjam vsem sorodnikom, priateljem in znancem žalostno vest, da je nam ne mila smrt odvzela premilo hčerkico ANICO.

po sedem tednov trajajoči mučni bolezni, trikrat prevideno s sv. zakramenti. Dne 12. decembra je mirno v Gospodu zaspala. Spremili smo jo k zadnjemu početku v petek 14. decembra. Ranjska je bila rojena 12. julija 1905 v M. Iron, M. B. Blag jej spomin. Naj v miru počiva.

Obenem se pa jaz in moja so-poga prisrčno zahvaljujeva najnjenim sosedom, ki so nama kaj ponagradi ob njeni smrti ter naju tožili v preveliki žalosti. Zahvaljujeva se tudi vsem, ki so jo obskovali v bolezni ter ji stregli in jo tolažili.

Zaljuboči ostali:

John in Annie Rejc, starši.

John, Frank, Anthony, Joseph in Stanislav, bratje.

Hilda in Angela, sestre.

Skipton, Sask., Kanada, 15. decembra 1917.

Po smrti naše Anice.

O, ti preljubi angel moj,

Si zapustil nas nočoj,

Si od nas se poslovila,

V sveti raj se preselila.

Za teboj oče vso vzdihuje,

Mama za teboj žaluje,

Zaljuboči bratje in sestrice,

Plakajo vso vse tovarišice.

Ti že v raju tam paččavši

In neheške sanje snivaš.

Za nas boš Boga prosila,

Za nas boš Boga molila,

Da nas sprejel bo v sveti raj,

Ko zapustimo zemski kraj.

Presrečna, draga Anica,

Premila naša hčerkica,

Oh, pridi takrat nam nasproti,

Ko bomo šli po zadnji poti!

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 27, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Peking, Kitajska, 25. decembra.

Transsibirska železница je bila pri Irkucku pretrgana, kjer so boljševiki porušili tovarne za lokomotive.

Na več krajih v Sibiriji se vrše med boljševiki in njihovimi pristaši ter ostajam udani.

Math. Hitti, Camp Funston, Kasas.

VOŠČILO.

Rojakom širom Amerike je po- znan list "Glas Nar

SLOVENSKO
podp. društvo
sveti Barbara

KA ZEDINJENJE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedeč: FOREST CITY, PA.

Incorporated dne 21. januarja 1902 v državi Pensilvanijski.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: F. H. TAUCHER, 674 Ahay Ave., Rock Spring, Wyo.
 Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
 Tajnik: FRANE PAVLOVIČ, box 647 Forest City, Pa.
 Poslovni tajnik: AVGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
 Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
 Poslovni blagajnik: ANT. HOCHEVAR, RFD. No. 2 box 27,
 Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 95, Wilcox, Pa.
 1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 65, Burdine, Pa.
 2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 127th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, R. Mineral, Kanza.
 1. porotnik: FRANC TEROPČIČ, R. F. D. No. 8, box 146, Fort Smith, Ark.
 2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VEHONSKI ZDRAVNIK:

DR. JOSIP V. GRAHEK, 848 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.
 Cenjena društva, ostrema njih uradnik se naprosto posiliti vse do pisanje direktno na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se pa pošlje edinstven potom poštini, eksprezni ali benčinski denarnih nakaznic, nika kor pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovič, Ferrars & Minerals National Bank, Forest City, Pa.

V skladu, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kake pomankljivosti, naj to nenumodno naznanijo uradu glav. tajnika, da namore napako popraviti.

Gospodična Kara

Roman iz pariškega življenja.

Hector Malot. — Za Glas Naroda J. T.

32

(Nadaljevanje.)

Čitatelj je gotovo ugamil, da pevka ni bila nobena druga kot naša znanka Madelajna.

Rielle je bil res napravil veliko reklamo.

Časopis je pisalo, da bo nastopila največja pevka "sedanjega stoletja" in da ji glede umetnosti nobena sedanja pevka ni kos.

Leon in Kara sta bila v prvi loži, odkod sta lahko pregledala vse oder. Oba sta bila nekako razburjena, ne da bi vedela zakaj.

Leon je držal v rokah program. — Ime Bourdon je prelepel, ker se mu ni zdelo znano. Za pevkami ni nikdar hodil in mu niso bili nikoli pri sreu.

Ko se je začelo dvigati zagrinjalo, je začel gledati Leon po ložah, mislec, da bo zapazil kakega znanca. — Hrbet je imel obrjen proti oderu.

Naenkrat je pa udaril na njegovo uho jasen glas.

Bliskovito se je obrnil ter pogledal na oder. — V prvem trenutku se je prepričal, koga vidi pred seboj.

— Madelajna!

To ime je izrekel tako glesno, da se je Kara obrnila in ga pogledala.

Iz njegovega obraza je sevalo silno presenečenje. Mahoma se je spomnil vseh krasnih tretifikov, katere je preživel ob strani tega nedolžnega dekleta. Sanjal je, toda v sanjah je videl samo eno postavo, samo en obraz — — postavo in obraz Madelajne.

Na obrazu se mu je poznalo, da je strašno presenečen.

Dolgo časa ni obrnil svojega pogleda na krasnega dekleta, in mahoma so se obudili v njem vsi spomini na devico, s katero je preživel, najlepše dneve svojega življenja.

Kara ga je vprašala, kaj mu je.

On ji ni odgovoril, ampak je odšel skozi vrata lože.

Ko je bilo prvo poglavje končano, je izbruhnil v sredini parterja silen plesk.

Vsi poslušalec pod velikim svetilnikom v parterju ter v ložah prve, druge in tretje vrste, so plaskali.

Brez vprašanja — — pevka je imela uspeh.

Kmalu so se pa oglasti s galerij in zadnjih vrst parterja živig ter ceptanje z nogami.

Pliskanje in živiganje je trajalo preeč dolgo. — Slednje so se ljudje vseeno pomirili in zastor se je začel zopet dvigati.

Ko je Madelajna izginila z odra, je bil Leon vstal.

Kari ni rekel niti besede, ampak je odšel na hodnik in vprašal, kje je pot na oder.

Toda pri vratih je stal sluga, katerega ni bilo mogoče preprečiti. —

— Sem notri ne sme nikdo — je rekel.

Toda mene pevka pozna, jaz sem ujen bližnji sorodnik — je dokazoval Leon.

— Ali imate vstopnico?

— Ne, toda....

— Za kulise ne sme nikdo brez dovoljenja. — Rad bi vas puštil, toda ne smem, ne smem.

Leon je stal pred vratmi in ni vedel, kaj bi storil.

Po dolgem, dolgem času je zopet enkrat videl Madelajno in zdaj ga ne puste kuji. — Po dolgih prošnjah in rotenju mu je reklo sluga, da mu bo mogoče po predstavi izposlovati vstopnico, da je pa zaenkrat vsake beseda in vsaka prošnja zamen.

Leon ni kazalo drugega kot vrniti se nazaj v lozo. — Tam ga je pričakovala Kara vsa razburjena in jezna.

— Kje si bil? — Kdo si šel? — mu je začepatala na uho.

— To ti bom pozneje povedal. — Ne budi tako radovedna.

— Ne, ne, Leon. — Zdaj mi moraš povedati. — Na vsak način! Meni je strašno težko pri srebi.

— Zakaj bi ti bilo težko? — Saj ni nič.

— Povej mi vendar, zakaj si odšel?

— Nič, nič. — No, če že ravno hočeš.... V parterju sem opazil nekega znance, katerega že dolgo časa nisem videl. — Na vask način sem moral govoriti z njim.

— Ne, to je izgovor. — To je samo izgovor. — Zastrau one pevke si odšel. — Tako ko je nastopila, si prebledel. — Kdo je ta ženska? — Za božjo voljo, povej mi Leon.

— Ti me mučiš, Kara. — Pozneje, pozneje.

— Ne, ne, ti me mučiš. — Moj Bog, moj Bog! — Kaj se je zgodilo?

— Ali si ljubosumna?

— No, če že ravno hočeš, ti pa povem, da sem ljubosumna. — Ali nimam dovolj vrzka za ljubosumnost!

— Ne, nobenega vrzka nimaš — je odvrnil Leon in pogledal vetranc.

To pot je bil Leon neizprosen. — Nobena Karina prošnja ga ni mogla omajati.

Tedaj je Madelajna zopet stopila na oder.

Ljudje in loži in v sredji parterja so zopet začeli plaskati, dočim je galerija živigala in tolka z nogami.

V neki loži, ravno nasproti Leonu sta sedela advokat Riolle in gospod Euren.

Naenkrat sta zaslišala za seboj neko šumenje. — V ložo je prišel nek gospod in Riolleu nekaj zašpetal.

— Kaj vam je povedal? — je vprašal Euren.

— Ravnatelj je rekel, da ljudje, katere sem najel, ne plaskajo dovolj in da pevka najbrže ne bo imela uspeha.

Gospod Euren je vstal.

— Kam hočete?

— Šefom bom dal potrebna naročila.

Sel je na hodnik, poklical k sebi par fakinov in jim dal par sto frankov.

Fakini so razdelili denar med svoje ljudi in pri tretjem Madelajinem nastopu se je oglastilo z galerije tako živiganje in tako rotovanje, da je moral ravnatelj zapovedati spustiti zagrinjalo.

Madelajna se je opetekla za kulin, omedela je in bi gotovo pada na tla, če bi je ne prestregel v svoje naročje gospod Euren.

— Ne bojte se, gospodina, jaz bom že pokazala tej bandi, zato kaj je živigala. — Ljudje so bili podplukljeni.

Madelajna se je zavedla in ga hvaležno pogledala.

— Hvala vam, gospod.

Euren se ji je molče priklonil. — Njegovo srce je vriskalo od veselja.

— Čakaj, golobica — si je mislil — uspeha nisi imela na gledališču in zato bo moralta z menoj. — Moja vdana služkinja boš in iti boš moralta kamorkoli hotel.

Pri vratih v garderobo sta se ločila.

Euren se je vrnil v svojo ložo, kjer pa ni več našel svojega prijatelja.

Pogledal je v nasprotno ložo ter ga zapazil pri dami, katero je površno poznal.

Ta dama je bila Kara.

Kara je bila zelo razburjena, kajti ravnokar je bil Leon zopet odšel.

(Dalje prihodnjič.)

ZA BOŽIČ!

V zalogi imam 6 novih slovenskih Columbia plošč. Ako želite slišati o Božičnih praznikih krasno slovensko petje in fino godbo za ples, poslji nam takoj naročino in dokler zaloge ne pride.

E 3593 (Barčica po morju plava. Petje (Lušnji naprek. Polka. 75c

E 3594 (Visoka je gora. Petje (Ljubi Janez. Polka. 75c

E 3595 (Bratci veseli vsi. Petje (Naprej v Ljubljano. Kranjski ples. 75c

E 3596 (Ko sem k njej peršov. Petje. (Ti si mila. Valcer na harmoniku. 75c

E 3473 (Dečka krv. Valcer (Na lepem plavem Donavu. Valcer. 75c

E 3474 (Lepa Rumunka. Valcer (Hedvig. Polka. 75c

Vseh šest plošč Vas stane le \$4.50 in jih pošljemo takoj, kakor hitro dobimo naročilo. Brez denarja ne pošljemo blaga. Ne pozabite nam dati točno ime od Vaše Expressne postaje, da ne bo kakšne zmešnjave pri pošiljanju.

Se toplo priporoča Vaš rojak

IVAN PAJK

COLUMBIA DEPT. & JEWELERY, ETC.

456 Chestnut St., Conemaugh, Pa.

SLOVENSKO-AMERIANSKI KOLEDAR.

000

Rojakom naznamo, da smo stopnjkov. Dozdaj je naročenih že zaledi razpoložljivi Koledar. Rojaki več kot 6000 izšivov. Te bomu naj v Clevelandu ga lahko dobim pri pošti. Ker smo tiskali Koledarji tvrdke Frank Sak, tiskalci so omejeno število, opozarjam, da je zelo redki. —

JOHN WENZEL,
1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

Načrtovanje mandala na Zaravki leto, kar tudi na mandala vrsta in brada. Od leta mandala pravljeno v stil tehnikov krami gosti in doleg kaže kakor tudi modilki krami briki in brada in ne bodo odpadan in ostavljeni. Revmatizem, kostilni ali trganje v rokah, nogah in krivu, v osmilj, popolnoma odstranit. Kdo bi moje naročil treba se počuti rabi mi jasmin za \$1.00. Pritako po osmilj, ki ga takod pošljem.

Kontakt: KLEDAR 82 1000 Cortlandt St., New York.

JAKOB WAHOJ, 6702 Bonita Ave., Cleveland, Ohio.

NAMJENO.

Cenjenim rojakom v Chicago in sploh v državi Illinois naznamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Pleško.

POZOR ROJAKI

ZAHVALA.

POZOR ROJAKI

ZAHVALA.